

GINO d'ARTALI
dichter

Tafeltje II.

Herinner je het kolenhok en de keuken nog?
Nu, zoals in elk huis toen
was er 1 kamer
met een absolute 'no pasaran!'
Vooral voor de kinderen
want dat was '**DE GEHEIME KAMER**' .

Daar mochten we ABSOLUUT niet naar binnen.
Achteraf gezien was het wel grappig
want het was de 'living room'.
De kamer voor de levenden.

Alleen uitgenodigde familie
mocht er naar binnen
en heel uitzonderlijk ook wij:
de kinderen.

Helaas maar geen probleem voor mij
er was geen tafeltje
waaronder ik verder
de geheimen van een vrouw kon ontdekken.

Maar de weinige keren
dat ik wel een passé kreeg
'hoorde' ik de oorverdovende stilte.
Ja, er was een 'conversatie'
Maar de kamer voelde doods als een graftombe aan.

Veel later las ik in een boek volgende zin:
"In the meantime let us try
to converse calmly
since we are incapable of keeping silent". *

*Samuel Beckett: 'Waiting for Godot'